

paa denne Maade har udfundet Skibets oprindelige Værdi, maa der i den saaledes udfundne Værdi gøres Fradrag for Skibets Alder. Hvis Konjunkturerne tænkes væsentlig uforandrede, bliver Fradraget at ansætte til en vis — gennem Erfaringen fundet — Procent af Brutto-Tonnagens Værdi ved forrige Aars Værdiansættelse og en vis — ligeledes ad empirisk Vej udfundet — Procent af Maskiners og Kedlers Værdi ved det foregaaende Aars Værdiansættelse (Eks. hvis Skibet er et 2 Aar gammelt Sejlskib, og den udfundne oprindelige Værdi er 100,000 Kr., bliver den endelige Vurderingssum $100,000 \text{ Kr.} \div a. 100,000 \text{ Kr.} \div a. (100,000 \text{ Kr.} \div a. 100,000 \text{ Kr.}) = 100,000 \text{ Kr.} \div 2 a. 100,000 \text{ Kr.} + a^2. 100,000 \text{ Kr.}$, hvor $a.$ er den ad Erfaringens Vej udfundne Fradragprocent). Til Belysning af Vurderingens større eller mindre Rigtighed bør altid forlanges Dokumentation for Købesummens Størrelse, men selve Købesummen bør efter Ministeriets Skøn aldrig have selvstændig Betydning ved Udfindelsen af Værdien. Til Vejledning ved Skønnet om, hvorvidt Bygge- og Købesum kan anses for normal, bør der derhos kræves detaillerede Oplysninger om Skibets hele Tilstand.

Den Værdi, man paa Grundlag af en Undersøgelse som den skitserede saaledes udfinder, er, som bemærket, naaet under Forudsætning af uforandrede Konjunkturer, og det bliver da den laangivende Myndigheds Sag at træffe Bestemmelse om, hvorvidt Kreditforeningen indenfor den halve Vurderingssum bør give et mere eller mindre stort Laan, alt under Hensyn til, om Skibet er bygget i dyre eller billige Tider, om de forhaandenværende Konjunkturer kan anses stabile o. s. v.

Man undlader ikke at vedlægge Udkast til Vurderingsreglement samt til Besigtigelses- og Vurderingsformular, indgivne af det ene af de 2 Konsortier, som har ansøgt om Meddelelse af Begunstigelser for en Skibskreditforening, hvilke Udkast indeholder de mere formelle Regler angaaende Fremgangsmaaden ved Vurderinger.

ad 4. Man vedlægger Udkast til Statutter, indgivne af de 2 fornævnte Konsortier.

ad 5. Man formener ikke, at det uden en formelig Ændring af de almindelige Vilkaar, hvorunder Søassurancen virker her i Landet, vil være muligt at skabe en Sikkerhed for Skibspantekreditorer analog med den Pantekreditorer i fast Ejendom indrømmede, jfr. herved, at der blandt andet som Ækvivalent for den fortrinlige Sikkerhed, der gives Pantekreditorer i fast Ejendom i Brandassurancen, er tillagt Brandforsikringsselskaberne en Række Begunstigelser, se nærmere Lov Nr. 47 af 12. April 1889 og Nr. 51 af 13. April 1894, samt at der, naar Brandforsikringsselskabets Betalingspligt bliver virksom, stedse finder en indgaaende Politiumdersøgelse Sted. Man formener imidlertid, at det heller ikke vil være nødvendigt for Kreditforeningens lykkelige Trivsel, at der skabes en saadan legal Ligestilling i Henseende til Pantekreditorernes Sikkerhed. Den særlig gunstige Stilling skal jo ikke komme Skibspantekreditorer i *Almindelighed* til gode, men alene Skibskreditforeningen. Og denne vil saa godt som altid have det i sin Magt at gennemføre, at dens Debitorer har forsikret saaledes, at Kreditforeningens Tilgodehavende fuldt ud dækkes, ligesom den stedse kan sikre sig, at den tegnede Assurance ikke ophører paa Grund af Debtors Undladelse af at erlægge Præmien. Om Spørgsmaalet har man i øvrigt brevvekslet med Direktionerne for Søforsikringsselskaberne „Det kgl. oktr. Sø-Assurance-Kompagni“, „De private Assurandører“, „Den københavnske Sø-Assurance-Forening“ og „Fjerde Søforsikringsselskab“, til hvis i Afskrift med Bilag vedlagte Svarskrivelse man skal henvisse, idet man yderligere vedlægger Afskrift af Ministeriets Skrivelse til bemeldte Direktioner.

O. B. Muus.

P. Herschend,
Fm.

Til Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Ejere af danske Skibe.